

Uredništvo in upravnništvo Ptuj, Panonska ulica 5.
Rokopisi se ne vračajo.
Letna predplačnina znaša Din 28.—. Ček. račun 16.089

PTUJ, dne 24. marca 1932

Cena oglasom: Po ceniku odn. po dogovoru.
Cena malim oglosom: Vsaka beseda Din 1.— in —50.
Večkratne objave po dogovoru.

Premišluj ta teden
globokost in resničnost sle-
dečih rekov, citatov in gesel:
„Kdor zanikuje se sam, podlaga
je tujčevi peti.“
„Sloga jači, nesloga tlači.“
„Odprti srce, odprti roke, otiraj
bratovske solze!“
„Ni vse zlato, kar se sveti!“
„Svoji k svojim!“
„Kmet je steber države.“
„Vera v Boga in narodna sloga!“

„Slogaši“ mislijo in pišejo

(Kako si naši čitatelji razlagajo naša gesla)?

„Svoji k svojim!“

(Iz Ptujja).

Dobili smo več sestavkov o tem bojnem ključu, ki je bil spočet v mračnem času zatiranja vsega, kar je bilo na prapodredovani zemlji slovenski — slovenskega. — Radi pičlega prostora in višjih razlogov ne moremo objaviti vseh borbenih izjav naših prijateljev, ker se z ozirom na stroge določbe zakona o nelojalni konkurenci omejujemo le na sledeče lapidarne utovitve:

1. Veruj v moč lastne države! — V njene tekovine: Domačo obrt, industrijo, trgovino! —

2. Radi trenutnih neuspehov kale dobre akcije ni treba vreči puške v — koruzo ter se plaho predati — nasprotniku, obožavajoč njegovo desetkrat manj vredno blago.

3. Bodij zvest veri svojih očetov! —

4. Spoštovanje starišev bodi kot božja zapoved temeljni poziv vsem, ki so kot neboglenci od njih podedovali smisel za pravo gospodarstvo. —

5. Geslo „Svoji k svojim“ poziva vse v eno družino. Kdorkoli se od te družine odvrne, ni njen član. —

6. Slovenski trgovci (prosim slovenski!) so se našli, da so dali kljub svojemu velnarnodnem navdušenju svoja naročila — nemškim (inozemskim) tvrdkam. Med temj so bili ljudje, ki sicer igrajo v življenju nacionalnih društev veliko vlogo. — (O tem smo obširno govorili v članku: „Kdor zanikuje se sam, podlaga je tujčevi peti.“ — To je šest resnje.

P. idejo pa še druge za Ptuj na vrsto in sicer — brez rokavic! —

„Kmet je steber države!“

(Iz ormoške okelice).

O tem vprašanju oz. predmetu smo prejeli 15 sestavkov, od katerih objavljamo dopis kmetovalca iz ljubljanskega okraja. — Obuja spomin na tiste žalostne čase, ko so tudi sedaj velmožni ljudje potem, ko se je aristokracija (plemstvo) zagovarjala v življenju, medtem, ko je kmet (oziroma „žalujoči zaostali“) bil po vseh zgubah — zopet molzna krava. Rekli so mu, da je steber države, bil pa je „per omnia saecula saeculorum“ vedno le molzna krava! — Čujte! —

Ko je leta 1914. zapela vojna tromba in klicala nekdanje avstrijske narode pod orožje, so se temu pozivu prvi odzvali naši kmetijski možje, njih sinovi, lilapci, delavci in viničarji. Vsi ti možje so bili tako vzgojeni od države in cerkvene oblasti, da so na poziv ali povelje oblasti storili vse, kar se je od njih zahtevalo. Ravno ti kmetijski možje so bili najboljša opora države na fronti. Tam so gladovali in krvaveli. Dasi niso znali za koga — toda vstrajali so do zadnjega. Kako pa je bilo doma na njih domovih? Zene, otroci in starčki so garali in delali na rodni grudi. Pridelovali so kruh sebi in svojim deci, pa tudi za meščane, največ pa za vojsko na fronti. Razne in obširne rekvizicije vso dobo dolgotrajne vojne, izvršene na deželi po kmetijskih domovih, pričajo dovolj jasno, da na deželi raste kruh in ne pri gospodi po mestih in trgih. Pred vojno tudi gospoda niti niso vedela, odkod in kdo ga prideluje. Za denar se je dobilo vsega dovolj. Šele med svetovno vojno je prodrla

gospodarske sloje zavest in pravo spoznanje, da denar in gospodarski položaj meščanov in uradništva ne pomeni prav nič v življenju, kakor hitro je zmanjkalo živeža: — kruha. Mnogi od nas se bodo še živo spominjali, kako natrpano polni vlaki so vsak dan vozili iz mest na deželo in od tam zvečer nazaj meščane vseh slojev in poklicev, z živčnem naloženimi nahrbtniki!

Meščanom je grozila lakota, vojakom v strelskih jarkih pa je padalo orožje iz rok, ko so trpeli glad in pomanjkanje. Vsak človek, pa najsibo ta ali oni, živi le od vsakdanjega kruha, katerega prideluje kmetijski živeč na deželi. Zato se kmetijski stan mora smatrati kot prvi stan v naši agrarni državi, kjer so vsi drugi stanovalci od kmetijskega odvisni. Žal, da mnogi danes ne vedo, ali pa nočejo tega vedeti, če tudi dobro živijo od kmetijskih žuljev. Pozabili so na kmeta, ki v potu svojega obraza za nje prideluje kruh! Med namj so še taki, ki so med vojno razumeli ostati doma, da so po deželi med kmetij vršili vsemogoče rekvizicije, drugi taki pa so delili potrebnim slojem, sladkor, moko, obleko itd. Vsi ti pa naši državi niso napravili nobene posebne usluge. Mnogo teh se je dokopalo do premoženja, drugi do dobro plačanih mest in časti na račun tistih, ki so prišli med vojno v ujetništvo ali pa so končali svoje življenje, pobiti od sovražnika. Ob času prevrata, ko so naš kmetijski borci, kar jih je še ostalo se vrnili v svoja kmetijska sela na svoje domove, so ti možje imeli čez glavo

Vsem zvestim naročnikom, sotrudnikom, inserentom ter ostalim prijateljem želita kljub težkim časom radostno

„ALELUJO“

Uredništvo in uprava

„Narodne Sloge“

posla s popravilom zapuščenih in zanemarjenih kmetijskih domov. Hlevi so bili prazni, hiše razdrapane, senožeti, travniki in sadonosniki pa so čakali na obdelovanje. Kmet je zamenjal puško z motiko in krampom. Obrnil je vso svojo skrb in vse svoje sile svojem kmetijskemu kraljestvu, to je svoji rodni kmetijski grudi. Za vse drugo, kar se je okrog njega godilo se niti najmanj ni brjal in ravno tu je največ grešil. Razne vodilne posle, ki se tičejo splošnosti, ponajveč kmeta in kmetijskega življenja na deželi, so vzeli v roke tuintant medvojni patrioti, taki, ki niso okusili keljha medvojnega trpljenja, — može — brez vojne „visokošolske“ naobrazbe, (ta njim še danes — manjka!) Zato njih delovanje ni bilo usmerjeno novim povojnim razmeram. Poznali so že sebe, — vsaj so, ko je bilo rekviriranja konec, — se znali povsod uspešno uveljaviti. Vprašanje pa je, če narodu v korist? Danes po dolgih letih se skuša vse to popraviti, kar se je zagrešilo v prejšnjih

letih. Vendar se stari grehi ne dajo tako lahko spraviti s sveta. Preveč so postali splošni. Sebičnost, samoljubnost in pehanje za zlatim teletom je danes slej ko prej glavni cilj medvojnih in povojnih patriotov. Življenje na kmetih je danes žalostno. Z izkupičkom prodanih kmetijskih pridelkov in živine niti delo ni plačano. Kje pa so visoki davki? Tudi goji ne morejo kmetijski ljudje hoditi okrog in po zimi ne bos. Priporočajo nam, naj štedimo. Prav! Toda mi vsi kar nas je ljudi v tej državi, uživamo pred zakonom enake pravice in enake dolžnosti. Zato naj velja tudi za nas vse enaka mera pri izvajanju štedenja. Mi kmetje že dolgo štedimo, ker nas k temu silijo razmere časa. Upravičeno pa apeliramo na naše učnike, da se tudi oni brez oklevanja podvržejo izvajanju tega problema z vsemj svojimi silami in z vso svojo dušo, ker stari pregovor pravi: „Besede mičejo, vzgledi pa vlečejo.“ — Kmet je steber države; kdor ta steber ruši, podira sebe in — državo!

„Vera v Boga - in narodna sloga“

(Iz Maribora).

S tem bojnim geslom bl gopok in — ga Stjepana Radiča, ki je usmeril vso svojo velikopotezno politiko na nauki o Bogu — človeku, na človečanstvo Stjepana Radiča, čigar javno delo, najsi se je zdelo njegovim nasprotnikom demagogija — je vodilo v neustrašen boj gorečirano geslo, s katerim zaključujemo ciklus razlage naših rekov v naslovu lista. Kakor zlata nit skozi živallno in mnogostransko usmerjeno politično borbo se vleče resnična in močna, sočna in istinska „vera v Boga“ a kakor zlat okvir v pestrih primerah v sliki oživljeni prelepi visoki pesmi ljubezni do bližnjega se udejstvuje njegova „narodna sloga.“ Ta rek mi ni bil fraza, puhlica ali demagoška kritična, ampak evangelij življenja za kmeta — trpinja, za delavca — mučenika in za vse ponižane, teptane in krivično preganjene, ki tvorijo jedro države, katere močna stebrišče so. —

Vera je temelj zakonodaji, vera je morala; njeni simboli so mučeniki za velike ideje, na njo naslanjajo vladarji

svega svoje težke odgovorne posle; vera je tolažilni balzam razdvojenih duš, bičanih trpinov: vera je moč slabih, luč v temj dvomov tavajočih, ogenj za lepoto, resnico in pravico hrepenečih duš, pristan v morju življenja ponesrečenih brodolomcev. —

Vera v Boga je velik misterij in je vsako pero preslabo, da bi dostojno vsaj oddaleč opisala misterij one resnične vere, ki ne okleva, ki je močna in sočna, vere, ki upa neomajeno tudi v dvomih, vere, ki uči ljubiti ne samo Boga in samega, ampak predvsem Boga, potem bližnjega prijatelja ali sovražnika, kakor samega sebe. —

Mnogo bi se dalo o tem lepem geslu pisati, mnogo se je pisalo za in mnogo proti veri. —

Tudi „Narodna Sloga“ ima za smeri njo gornje geslo, ki ne sme ostati prazna beseda, ampak mora postati meso in dejstvo: Močan okvir v mnogostranskem prizadevanju uredništva in vrste sotrudnikov. —

Vsako vero moramo spoštovati, a

ko ni kriva in ako sloni na občeveljav-
nih etičnih temeljih. Mržnja proti ve-
roizpovedim je tako ogabna in zame-
ljiva, kakor trgovanje z božjo besedo v
politične ali druge špekulativne sv. lie.
Sam Kristus je dokumentiral svojo sve-
to jezo s tem, da je z bičem izgnal iz
templja, „hiše svojega Očeta“ vse kup-
čevalce in menjalce . . .

Knjiga vseh knjig zaklad modrosti,
resnice in življenja Sveto Pismo pa
nam bodi vodič na tuzemski — Kal-
variji! — V živi veri v Boga in misterij
njegovoga stvarstva pa je že vkljenjena

Smrt apostola svetovnega miru.

Francoska politična prorokinja Ma-
dame Thebes je ob svitu Novega leta
napovedala, da bo v mesecu marcu v
Franciji umrl državnik, čigar smrt bo
objokovala nele vsa Evropa, ampak
tudi drugi kontinenti zemeljske oble.
Ni treba, da bi bili pristaši prerokov in-
vedeževalcev, katere sv. pismo proklinja.
Napoved slovite prorokinje, katere
nasvete so iskali tudi razni kralji se je
izpolnila:

Največji aposto' miru je umrl ravno
8 tedne pred svojim 70. rojstnim dne-
vom, katerega bi slavil 28. t. m. — dne
7. t. m. ob 2. popoldne.

Poleg slike pokojnika prinašamo še
sledede kratke podatke o možu, ki je
bil svetovni slogaš.

♦ Bivši dolgoletni francoski
zunan. minister Briand (levo) in
ministrski predsed. Laval (desno)
ki je sedaj zunanji minister.

Briand je pripadal prvotno ra-
konalni socialistični stranki. Njegovo po-
znejše delovanje dokazuje, da se je
marsičesa naučil pri socialistih. Iz stran-
ke je šel, ker ni priznaval discipli-
ne v taktiki.

Briand je bil vsekakor idealist, ki
je v poznejši dobi mnogokrat z naj-
različnejšimi težavami povečal zlasti zu-
nanjepolitični ugled Francije. Briand

— narodna sloga v verskih načelih
mijru, ljubezni, strpljivosti. Kdor je res-
nično veren — in naj si je pripadnik
vshodne ali zahodne Cerkve — je hitro
dovzeten za resnično narodno slogo, ki
se kaj lepo očituje v prastarem srb-
skem reku:

„Bratje mjo, koje ve re bio!“

Tu sta bratstvo, idealizirana narod-
na sloga in vera zlitii v lep, pomemben
rek.

V tem znamenju hočemo dalje, če-
tudi bo treba prijeti tu pa tam za — bič!

je bil nacionalist, vendar ne ekstre-
men. Ministrski predsednik je bil Bri-
and enajstkrt, druga ministrstva pa je
opravljal 25 krat.

Minister za pouk in prosveto je
postal prvič 1906. Takrat je izvedel v
Franciji ločitev cerkve od države in si
je s tem nakopal sovraštvo v Vatikanu.
V zadnjem času se je pa sprijaz-
nil z Vatikanom in je zopet sodelo-
val pri zakonu, s katerim se je dovolilo
develjim kongregacijam, da se smejo
zopet naseliti v državi. Sodeloval je
tudi skoro pri vseh mirovnihi pogoč-
bah, izposloval izpraznitev Porurja ter
iskal prijateljskih stikov z Nemčijo,
kar so mu francoski nacionalisti sil-
no zamerili.

Najpomembnejša pa je bila Briand-
dova teza o zedinjenju Evrope. Panev-
ropa je konsternirala ves medna-
rodni svet. Ta njegova teza, da si je
imela namen povečati vpliv Francije v
Evropi, je vendar misel, ki se bo prej
ali slej uresničila. Razmere danes v
Evropi še niso zrele za ta načrt in
je morda prav, da Briand ni dočakal
razočaranja glede tega vprašanja.

Pri zadnjih volitvah predsednika
francoske republike je tudi Briand pri-
javil svojo kandidaturo. Toda prav ra-
di panevropske politike, koketiranja z
Nemčijo, zlasti ker so takrat Nemci in
Avstrijci objavili svoj dogovor glede
carinske unije, so nacionalistični Fran-
cozi vprizorili ostro borbo proti nje-
govji izvolitvi.

Po tej kandidaturi se je Briand u-
maknil iz političnega življenja.

To se nam je zdelo potrebno pove-
dati o Briandu, ker se bo lo v medna-
rodni politiki še dolgo čutili vplivi te-
ga politika.

Vidi se jasno, da je veliki pokojnik,
sprva skromen novinar, zaničevan in
omalovaževan od mnogih postal te-
kom let svojega plodonosnega dela —
apostol svetovnega miru. Mnogo je pre-
trpel, predno je njegova ostra beseda
našla odmeva v gnjilobi možganov ev-
ropske diplomacije. — Vsak razsoden
mož objokuje danes prebridko izgu-
bo moža, ki je črpajoč iz vira čiste-
ga socializma zagrmel v svet ukaz:
Mir in sloga sta temelja na-
predka narodov in držav! —

Pogled 20 let nazaj . . .

LOPERŠICE PRI ORMOŽU. —

(Narodna sloga o j nekdanj) — Leti 1912
v spomladi na neko nedeljo popoldne
je bil napovedan „Nemški Gaultag“
(kakor se je takrat reklo okrožnemu
izletu spodnještajerskega gasilstva) v
slovensko vas Loperšice. Slovence je
nemjlo dirnilo, da ravno slovenske
Loperšice bi naj bile pozorišče nemške
manifestacije in izzivanja. Takratni or-
moški in okoliški zavedni možje brez
razlike političnega mišljenja so rekli:
Ne, vsega pa si ne damo dopasti, po-
kazati hočemo, da nas je Slovencev še
tudi nekaj v Ormožu in okolici. Prire-
dili so slovenski tabor kot protimanife-
stacijo na travniku znanega slovenske-
ga narodnega borca Martina Ivanuša.
Udeležba je bila naravnost ogromna.
Nad 3000 slovenskih mož in žen se je
zbralo na slavnostnem prostoru v ne-
posredni bližini državne ceste po ka-
terji se je premikala ob 3. uri popoldna
doiga kolona voz z nemškimi gasilci.
V bližini pa je stala 33 mož broječa o-
rožniška četa pod komando častnika
v pripravljenosti. Navzoč je bil tudi
komisar takratnega okrajnega glavarstva,
da skrbi za red in mir. Vsa čast temu
uradniku! Od daleč je poslal govore
borbenih slovenskih mož kot poslanca

Brenčiča, odvetnika Dr. Serneca, ured-
nika Špindlerja in drugih. Sokoli iz
Ormoža so nastopili v kroju in so iz-
vajali proste vaje Razpoloženje Slo-
vencev nad vse navdušeno in tako, da
so vaščanji iz Loperšic eden za drugim
neopaženo zapustili svojo vaš in so se
prijdužili Slovencem. Nemški gasilci
so skoroda ostali sami; obrnili so svo-
je vozove in se odpeljali nazaj, odkor-
der so prišli. Na obeh straneh ceste pa
so stale slovenske množice, ki so se
vedle popoldnoma mirno, vendar pa so
mahale Nemcem (nemčurjem) z rokami
v pozdrav in klicale „Živijo!“ Takratni

župan g. Pavlinič sam se je pridružil
Slovincem, ko je poprej dal odstraniti
nemško frankfurterco iz drevesa. Na-
pačno se je ob prevratu sodilo tega mo-
ža, da bi on držal z ormžkimi nem-
škutarji. Krivica, ki se je stem možu
zgodila, se mora popraviti, če tudi še
le danes po 19. letih. Slovenska Stra-
ža je napisala o „Gaultagu“ članek in
dobeseden govor nekega gasilca na
Nemce, iz katerega je bilo posneti, da
je ravno župan Pavlinič v sporazumu
z okr. komisarjem uspeh „Gaultaga“
preprečil. Značilno za takratne čase,
da so imeli korajžo se udeležiti sloven-
ske slavnosti tudi trije vojaki od zreb-
čarne v Središču. Zandarski oficir je
poslal za njimi patrolo treh žandarjev
z nalogo, da vojake odstranijo in lo-
čijo od prevratnih Slovencev. Posla-
nec Brenčič na to opozorjen je inter-
veniral pri komisarju in žandarjskem o-
ficirju. To se je vidlo nekemu stra-
mojstru odveč, da je na glas zatulil po
svoje: „Bos bill dieser windischer Ab-
geordneter?“ Črez par dni je bil tu
goreči mož postave brzojavno prestav-
ljen, kajli na Dunaju so slovenski po-
sanci šele kaj dosegli, posebno če se
je šlo za kako malo osebo, pri večini
glavah je to bilo seveda težje. Slove-
nec po rodu iz Loperšic pa je imel na
Nemce naslednji nagovor: „Meine
Herrn von der deutschen Stadt Frie-
dau, ich begrüße sie, weil der Herr
Bürgermeister keine Zeit hat, bedau-
ernswert ist er verschwunden zu die
Windischen und auch unsrige deutsche
Fahne ist verschwunden von die Baum-
oba, weil der Bürgermeister nichts dazu
gsogt hat. Wir von Loperschitz sagen
nicht, dass wir nicht Windische sind,
wir sind und bleiben Windische, doch
müssen wir mit die Deutschen halten
sie kaufen uns Schweine ob. Heil!“
Drugič več! — Nekdanji slogaši. —

Davorin Žunkovič — Maribor:

Kmetje spametujte se!

V Beogradu se je vršilo v kmetij-
skem ministrstvu posvetovanje, kako bi
se pomnožil pridelek olja iz raznolikih
oljnih rastlin v naši državi, kajti vedno
še uvažamo na stotine vagonov olja,
ko bi ga lahko izvažali v najmanj
isti količini.

Nujno je treba, da se naš kmet že
enkrat spametuje. Naj nihče ne čaka na
čudeže in tudi ne na to, da bi mu otroč-
je govorance vseh državnikov na med-
narodnih sestankih te za ficek poma-
gale naprej! Podamo tukaj samo en
vzгляд. Skozi deset let je uganjal naš
kmet velike gospodarske neumnosti.
Na tisoče oral najplodnejše zemlje se
je zafučkalo za hmeljerejo, katera mu
je prinesla na vseh straneh le zgubo.
Pičlega in slabega pridelka mu nihče
ni odkupil in če ga je končno nastlal
živini, mu je povrh še ta zbolela ali
celo poginjala! —

Začnite po teh gospodarsko zgu-
ljenih letih zopet pestovati lan. Ta
vam da istotako dobro olje, katerega
lahko vnovčite liter po 10 Din, ako i-
mate dovolj bučnega. Pomislite samo,
da dobite za liter vina težko 2 Din,
toda delo in stroški so bili petkrat več i-
lan vam pa da tudi predivo. Kje bo-
ste dobi'i denarje, da si kupujete ne-
pe in ste še pri tem vedno raztrgani?

prestano te malotrpne tovarniške ca-
Spravite zopet izpod podstrešja za-
prašene kolovrate, koliko jih še ni-
ste skurili, in začnite zopet presli za
domače hodno platno! Dajte si iz te-
ga napravite srajce, hlače, plahte, bi-
gašče, krušnice, žaklje itd., kateri so
trpežni za en ecli rod! Vrnite se zopet
k domači industriji in v par letih bo
že boljše! To je edini izhod iz go-
spodarske krize. Priškrbite si pa tudi
pravočasno laneno seme, ker je pri
nas že skoro neznan postal!

Spametujte se sami ter se postavite
zopet na svoje noge! Pomagaj si naj-
prej sam, pravi naš rek, in potem ti
bo še tudi Bog pomagal! —

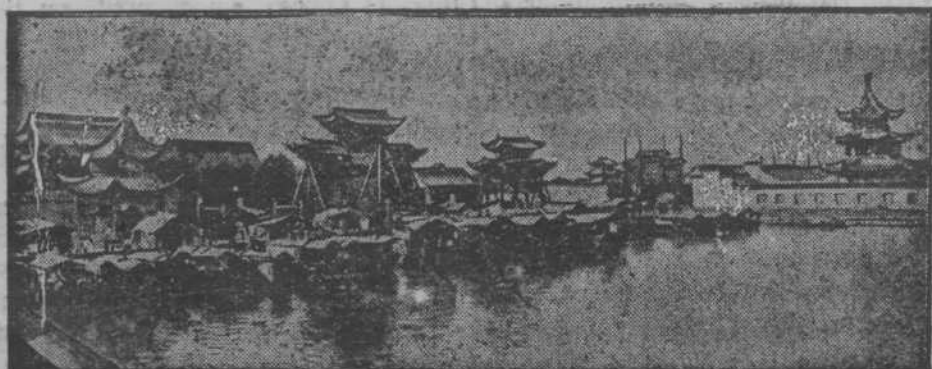
Lepi beli zobje

Ne bi rad
zostal
poroditi
vam svoje največje priznanje in popolno zdo-
voljstvo o Chlorodont zobni pasti. Več let že
uporabljam „Chlorodont“ in ljudjeme zavidajo
radi mojih lepih zob, katere sem dosegel le z
dnevno uporabo Vaše Chlorodont zobne paste.
S. Pavletić, M. . . . Zahtevajte zato samo pristno
Chlorodont zobno pasto, tuba Din. 2.- in Din. 13.-,
ter zavračajte vsak nadomestek.

Izhod iz krize.

„Ako ne dobim tlanes 1000 Din sem
primoran se ustreliti! Ali mi lahko po-
magiš?“

„Žalibog, nimam samokresa!“

Nanking — dosedanja prestolnica kitajske vlade.

Onim, ki nočejo razumeti!

(Nekaj kritičnega odgovora na odmev članka: „Naca Paluc Maribor: Nekaj o vzgoji mladine“ v štev. B „Narodne Sloge“)

Po pravilu „ako mački stopiš na rep, zacvili“ se je oglasilo na odkritosrčen in dobromišljen članek našega sotrudnika prav unisono — mijavkanje neklih „prizadetih“. Izjavljamo, da članek ni mislil na nobeno konkretno društvo, niti ni imenoval imena kake organizacije. — So pa društva, katerim sta telesna in duševna kultura samo po ceni fraza in v katerih prevladuje mnenje, da je v njih rokah monopol na patriotizem in — estetiko. — Podčrtati moramo, da se je članek brez farizejske krinke poslužil velikih besed našega vladarja Kralja Aleksandra, ki v vseh težkih podvigih povdarja možato in ponosno svoje zaupanje v Boga in božjo pomoč. Ako oni, ki hočejo biti v sedanji veliki dobi „bolj papeški od papeža“ ali patriotičnejši od vladarja samega omalovažujejo vladarjevo možato konfesijo, so iste baže kakor svetopi-semki farizeji in takih nas Bog varuj kakor kuge, lakote in vojne ter drugih božjih šib!

Ono, kar so povedali katoliški kofje v svoji zgodovinski okrožnici pa je glas skrbnih dušnih pastirjev, ki v svojem vzvišenem in odgovornem poslanstvu delajo vse po višjih intencijah, kakor so intencije surovega naturalizma in njegovih brezidejnih izrastkov.

Zato je prav abotno za plotom in tudi javno „štenkariti“ nas s „klerikalizmom“ in bevskati nalik besnemu šče-

netu izza varnega plota na resnega in mirnega popotnika.

Da pa je temelj vsaki moralni vzgoji vera, o tem pa ne bomo izgubljali besedi, ker to ve vsak vzgojitelj in najsi je še tako prepričan — „brezverec“.

Skladno s kraljevo besedo vzgojiteljem: „Naj vas milost božja in pomoč spremljata v vašem delu za korist naroda in za čast kraljevine!“ (Prestolni govor od 18. jan. t.l.) — se glasi sledeča naredba, kateri pač ni treba komentarja:

Prosvetno ministrstvo je izdalo pod št. 89.557-31 O. N. naslednjo naredbo:

Dnevno časopisje vsak dan poročča o številnih in težkih kriminalnih slučajih, ki se dogajajo po vseh krajih naše države in v vseh družabnih vrstah. Poleg slučajev, ki jih časopisje sploh ne objavlja. Številni kriminalni slučajji pričajo, da se silno širijo razne napake in nespodobnosti, verski in moralni čut pa pada in se gubi. Brez močnega moralnega in verskega čuta pa ni mogoča nobena družabna človeška skupnost. Zato je nujno potrebno, da se z versko-moralno vzgojo ljudstva čim bolj razvija in krepi verski in moralni čut. Učitelji in veroučitelji, posebno po vaseh, so v prvi vrsti poklicani in po svojem poklicu tudi dolžni, da dvigajo vero in moralo ter pobijajo napake in nespodobnosti. Zato naj učitelstvo ljudskih in meščanskih šol ob vsaki priložnosti z živo besedo in lastnim zgledom širi versko-moralno vzgojo ljudstva svojega kraja ter preprečuje kriminalne slučaje. —

Sapienti sat! Kdor ima oči, naj bere in kdor ima razum, bo razumel! — R. B. —

Jezuiti izgnani iz Španije.

SANATORIJ v Mariboru, Gosposka 49

Telefon št. 2358.

Lastnik in vodja: Špecialist za kirurgijo Dr. Černič.

Najmoderneje urejen za operacije. Zdravilni aparati: višinsko solnce, diatermija, tonizator, žarnica „Hala“ enterocleaner; zdravljenje z radijem (pijače in kopeli). Cene zmerne.

Sem poravnal naročnino?

Dopisi.

V ZAGREBSKEM LISTU „Radnička zaštita“ (Delavska zaštita, socialno politična revija) lahko marsikdo prebere kratek poziv „Naročajte Narodno Slogo!“ Ptuj. Telefon 71.

PRAV DOBRO SMEŠNICO najdete med nalimi oglasi na zadnji strani časopisa, ako boste vse pazljivo prečitali. — Tudi lahko izsledite prav skrivnostni inserat, ako vse ogfase pravvestno prečitate! Ne bo vam žal! Zakaj, boste zvedeli prihodnji teden... — „Nag ada“.

PTUJ. — Obupno stanje ptujskih železničarjev. V sredo, dne 16. t.m. se je vršil v prostorih g. Ivana Segula občni zbor podružnice Saveza ujedinjenih železničarjev. S. Ravnikar iz Ljubljane je kot delegat izčrpno poročal o delu in uspehih Saveza, — nakar se je razvila prav živahna debata, ki je dokazala, da so zborujoči trpini možnej svetli glav. — Pretresala se je tudi znamenita „razlika“ iz 1923 (9 let...), za katero se je prvotno dovolil znesek 17 milijonov ki se pa je skrčil po dolgotrajnem prerешetavanju na 11 milijonov dinarjev, katera svota pa je — kot zastarela lokomotiva brez premoga — ugasnila, dočim je morala Nabavljalna zadruga železničarjev oddati — 13 milijonov... V bisrih govorih je padla marsikatera pikra kritika tako račun onih, ki ne razumejo bednega položaja trpečih v odgovorni službi, onih brez socialnega čuta, kakor tudi na naslov nezavednosti v lastnih vstah in — podlih ovadahov med „tovariši.“ Živa borbenost zborovalcev je izzvenela v iskreni oblubi največje solidarnosti in bratske vzajemnosti v zakoniti borbi za pravice, katere zakon — predvideva, a razum — zahteva. V debati so govorili ss. Ravnikar, Kuntara, Rozman, Koren, Segula in naš urednik. Odbor se je soglasno izvolil v sledeči sestavi: Petrovič, predsednik, Segula, namestnik, Koren, tajnik, Arnuš, nam., Rozman, blagajnik in Plohl, nam., V kontrolo oz. odbor so bili izvoljeni ss. Kosec, Kuntara in Svenšek. — Z novim pogumom so se podali zborovalci na delo, zagovarjajoč si medsebojne podpore. — Od časa do časa in po potrebi bo tudi „Nar. Sloga“ posvečala pokretu železničarjev več prostora. —

Rešitev krize na vidiku.

Dosedanja debata o krizi je iznesla v glavnem dva pojma in to: „Kupujte domače blago, in „po nizkih cenah“! Ta dva pojma se nahajata v Današnji „Tivar prilogi“ našega lista, zato prosimo svoje čitatelje, da v lastnem interesu pazno prečitajo „Tivar prilogo“ in nabavijo svoje obleke le pri „Tivarju“, ker s tem štedijo, poleg tega pa podpirajo domačo industrijo. —

ORMOŽ. — Vsi zavedni stari narodni gardisti od nekaj naj prečitajo vestno za praznike članek na 2. strani lista „Pogled 20 let nazaj“, vsi kmetje pa pismo ormoškega tovariša v uvodniku „Kmet je steber države“. —

ORMOŽ. — K nam pridejo v nedeljo dne 10. aprila t.l. gostovat člani društva „Zvonček“, čigar dramski odsek vpripori ob 15. (3) uri popoldan v Društvenem domu („Kletarska zadruga“) znano in zanimivo opereto „Rezervistova svatba.“ Ormožani ste uljudno vabljeni, da pridete mnogoštevilno! —

„NARODNA SLOGA“ svojim zvestim. Po temeljitem razmišljanju o naši, v 7. in 8. številki dani oblubi, je ožji konzorcij sklenil osnovati širši konzorcij, v okviru katerega se uvede družinska samopomoč, kakor je nimama še noben časopis v državi. Kdor vplača celoletno naročnino, bo kmalu zvedel, da obsega družinsko zavarovanje (pomoč) „Narodne Sloge“ 1. Zdravniško pomoč v raznih nezgodah in boleznih, 2. Materinsko pomoč v slučaju poroda v družini. 3. Nezgodna odškodnina za nesrečo pri domači živini. 4. Pomoč v slučaju požara in drugih gospodarskih nezgod. 5. Borba proti gospodarski selnosti s posredovanjem za možnost službe s tem, da bomo brezposelne ali reducirane naročnike priporočili delodajalcem in borzi dela. Pozneje se uvede po možnosti tudi pomoč za brezposelne v raznih oblikah in nasvetih. 6. Naročnikom, ki hočejo stopiti v zakon, bomo dali prispevek k doti oz. vsaj toliko, da bo gostija plačana in bo ostalo nekaj šel za — prve plenice, v katerem slučaju pa obeča točka 2. še več. — Toliko za danes. Način, kako se bo ta akcija izvedla — pa izveste v kratkem! Zato se podvizajte s plačanjem celoletne naročnine, da lahko človekoljubna ustanova začne s stvarnim delom čimprej. Kakor znano, je v načrtu kot zadnji tudi oddelček za slučaj smrti naročnika. Kdor si sam ne ve pomagati, mu tudi v tej krizi Bog noče pomagati! Na delo vsi za — sebe!

MNOGIM DOPISNIKOM. — Da ne bo inelo uredništvo vedno sitnosti radi zaplembe oz. zabrane tega ali onega članka, prosimo cenjene sotrudnike, da tudi bridke resnice povedo z milimi in sladkimi besedami! — Aleluja vsem! —

PTUJ. — (Proslava 10-letnice Glasbene Matice) Glasbena šola Glasbene matice v Ptuj priredi v proslavo 10-letnice svojega obstoja v nedeljo (na Belo nedeljo) dne 3. aprila ob 20 (8) uri v Mestnem gledališču slavnosten koncert s sodelovanjem godalnega kvarteta Gl. M., mladinskega in mešanega zbora Gl. M., gojencev Gl. M. ter mestne godbe. — Med izvajanjem pestrega in bogatega programa bodo predavanja o zgodovini mesta Ptuj (prof. Fr. Alič) in o zgodovini Glasbene šole Gl. M. v Ptuj. (Mr. Bogo Orožen.) Znamenit koncert, ki bo dostojna proslava 10-letnice prve kulturne ustanove v Ptuj bo prenašala Radio-postaja Ljubljana v vse dele sveta. — Za koncert vlada veliko zanimanje v vseh krogih. Predprodaja, vstopnic je v Glavni trafiki. Na razpolago bodo še podrobni programi. — Naj ne bo nobenega Ptujčana, ki bi tega prireditve na posetil ter s tem počastil desetletnico kulturno poslanstvo agilne Gl. M. v Ptuj! —

ZAGREB. — Naš poverjenik M.C. — piše: V hrvatski prestolici, kjer živi mnogo Slovencev, vlada precejšnje zanimanje za „Narodno Slogo“. Pošljite mi več števil, da zamorem izvesti agitacijo za list. Obljubljen vam je obširen popis življenja Slovencev v Zagrebu in tudi sodelovanje narodne slovenske čitalnice in knjižnice v Zagrebu. — Obljubljamo dopis za one naše ljudi, ki nas postrani gledajo, ker nimamo prostora za razna „tjhožitja“ v vseh finсах. —

Kam naj grem, ko pridem v Ptuj?

„Pri pošti“ se ustavi, kjer točijo domače vino in dajajo vsem hrano fino! Naj gospod je, ali kmet, vsakdo pride k meni spet! —

Kdo bo zmagoval?

Zmagovat mora samo
XIII XIV post.

Zasl. m. č. z K r n.

Hn

PTUJ. — (Posrečen drzen poskus spevoigre — diletantov). Mali Ptuj vedno tožljivo senzacijske bodisi na tem ali onem polju. Ena takih senzacij, mišlivo katere se moremo brez opombe je dvo-kratna prizoritev (13. in 14. t.m.) spevoigre „Rezervistova svatba“, katero je pod večšo režijo g. Mirko Kauklerja priredil dramski odsek kolesarskega društva „Zvonček“, čiga agilnost smo že ponovno povdarili. V pri- zoritev te ne ravno prelahke operete je za naše razmere prav sijajno uspela, za kar gre zasluga energičnemu prizadevanju režiserja, ki je v razmeroma kratkem času zajel iz igralcev, povečini od- derskih novincev vse. S tega vidika je treba odseku le čestitati. Ker pa so tudi diletanti odgovorni oderski umetnosti in občinstvu priporočamo več poglobitve v vloge in st. em.jenje za jezikovno izobrazbo, da bo prišla moč sočne in milozvočne slovenske govornice do dostojnega izraza. Dr. en p. st. us. mlade igralske družine pa se je v celoti popolnoma posrečil, kar je tudi občinstvo hvaležno doazalo s svojim posetom in pohvalo. — Ker hočejo kolesarski špor- niki stalno gojiti dramatično, j. n. že- limo spopolnitve. — Kako izve no, bo- do igralci gostovali s svojo spevoigro tudi v „Ormožu in Središču. — Le vstrajno, disciplinirano in z veseljem naprej po začrtani poti! — r.

Rumeni zobje kadilcev

Po dolgem iskanju sem vendar enkrat našel pravo sredstvo za svoje zobe. Ze po trikratni uporabi sem dobil bleščečo bele zobe, vzlic temu, da so bili od kajenja rujavi in nelepi. Odslej ne bom uporabljal ničesar drugega, kakor „Chlorodont“. P. Tomazič, M. Zadržajte zato samo pristno Chlorodont zobno pasto, tuba Din. 8.- in Din. 13.-, ter zadržajte vsak nadomestek.

ZIVELI POSNEMOVALCI! Med prvimi dobrotniki, ki so prispevali za tiskovni sklad „Narodne Sloge“ je Hranilnica in posojilnica v Radencih, ki nam je nakazala dar 250 dinarjev. U- gleden zavod, katerega vzorno vodi Ptujčanom znani magister g. J. Poljak — priporočamo najtopleje. Kaj pravijo k temu bogatejši zavodi in pa oni zamudniki, ki ne plačajo niti bo. ne na- ročnine? —

PTUJ. — (Kdo je zidal hiše?) Na Tratah in na Novi cesti imamo pravcato barje. Teren, kjer stojijo hiše, je tako nizek, da imajo stanovalci pri vsakem večjem dežju pravcato povodenj. Do- lične hiše bi morale biti visokoprit- lične in so danes pravi vzorec za vse stavbenike, ki hočejo nazorno videti, kako se ne sme zidati. — Na opisani ne- dostatek nas je opozoril te dni neki ar- hitekt izven Ptuja. —

SV. MARJETA NIZE PTUJA. — (Nesreča ugledne gostilničarke, gospo- dinje in matere.) — Dne 17. t.m. je med opravljanjem hišnega dela pred svojo

hišo padla na poledenih tleh ugled- na gospodinja, ma i Ma ija Horvatova, gostilničarka v Goršnin. P. i padcu je zadobila na ključnici take poškodbe, da je poklicani zdravnik moral odrediti njen prevoz v bolnico. — Želimo blagi in spoštovani materi č. mp. rešnje okreva. je od nevarne poškodbe. —

PTUJ. — (Važno za d. uš- tva) — Prejeli smo sledeči do- pis uglednega prijatelja naše- ga lista ter ga v celoti objav- ljamo:

Ker vidim, da se Vaš cenjeni tednik vedno bolj š. i. i. i. po- staja važen z. asti za Ptuj, v katerem izhaja, si dovoljujem predlagati Vam sledeče: „Na- rodna Sloga“ naj določi posebno rubriko „Kaj se priprav- lja v P. uju“ in naj v n. e. j. ob- javlja po e. j. prir. ditev, ki so ž. z. re. e. za nastop, tudi p. i. edit- ve, ki se š. e. le pripravljajo. Do- stokrat se namreč zgodi, da si več društev določi prireditve, na isti dan, ker pa v P. uju ni- mamo dosti lokalov na razpo- lago in je tudi občinstvo, ki prireditve obiskuje, precej is- to, nastanejo neljubi prere- kanja, marsikatera prireditve mora odpasti, ali pa vsaj izgubi na svojem značaju.

S spoštovanj m:
Hugo Bajuk, p. of. I. r.

— Radi ustrezemo dobromišljeni že- lji dopisnika, ki nam je dal hvalevrel- no inicijativo za društvene objave. Po- zivamo vsa društva, katerim je kaj leže- če na društveni reklamni v „Narodni Slo- gi“, da nam pravočasno prijavijo vse pri- reditve, ki se vršijo v tednu po izidu lista in tudi take, ki se pripravljajo. Za društvena naznanila so prav malenkost- ne pristojbine, posebno za kulturna dru- štva v Ptujju in bližnji okolici.

„LJUDSKA SAMOPOMOČ“ V MARIBORU

daje vsemu našemu cenj. članstvu ka- kor tudi vsemu občinstvu Slovenije ž. ozirom na neprilike pri „Kmetijski eksportni zadrugi“ v Mariboru in pri „Vzajemni pomoči“ v Ljubljani, ki so vzbudile o ređu celo dvome o nada- ljnem obstoju našega društva, v njih pomirjenje na znanje izvleček iz za- pisnika o vspehu revizije stanja naš- šega podpornega društva, ki jo je iz- vršilo dne 13. febr. 1932 predstojni. tvo mestne policije v Mariboru ob sode- lovanju gg. dr. Šajovic Ladislava, rav- natelja zavarovalne družbe „Triglav“ v Ljubljani in Žolger Zvonka ravnatel- ja zavarovalne družbe Fenix v Ljubljani

O izvršeni reviziji sta podala o- menjena gospoda na k. atko sledeče strokovnjaško mnenje:

Cetomo postovanje in organizaci- ja napravi ra prvi pog. ed jako dober in so. iden utis. Društvu predseduje od ustanovitve notar g. dr. Ivo Šo. f., pos- le pa vodi upokojeni učitelj g. Zinau- er. V pisarni je z. ipo. š. enih 17 pis. moč. i z zmernimi mesečnimi plačami.

Knjigovodstvo je v vzornem re- d. u in to tako glede evidenc. e članov kot denarnega poslovanja. Pri š. ion. a- ciji izkazuje blagaj. a Din. 14.985.57. para, posna fra. n. l. nica Din. 64.867.- pri Ljubljanski kreditni banki in desetih različnih hr. n. l. n. i. c. a. h in de. a. n. i. h za o- dih znaša imovina Din 492.016.- sk. u- na li. vidna š. redstva torej Din 571.868.57. Po. eg tega ima društvu za Din. 25.000.-

kurzne vrednosti državnih papirjev ter dobro opremljene i pisarniške prostore.

Poslovanje je organizatorično in finan- manipulat. no jako pregledno in v vzor- nem ređu. —

PTUJ. — (Raznoterosti). Kan- alizacija v Ptujju je pod vso kritiko, Mestoma, kjer ni hribovitega terena sto- jijo luže, da te strah obide kljub moč- nim čevljem, Petoviji, 16 čevljarjem, zdravnikom in lekarnarjem. — V o. d. o. v. o. d. je idealna želja vseh, ki kaj dajo na ugled mesta. Kako se smilijo človeku uboge gospodnje, kii morajo ob vsa- kem vremenu v 2. in 3. nadstropje po- vođu k patriarhaičnim studencem. Tisk našega časopisa trpi tudi radi tega ne- dostatka, ker se svinčene črke sproti ne ohlajajo in postanejo tako obupno nečitljive. Vsak kulturni kraj ima v o. d. o. v. o. d. in nedavno tega si ga je obavila tu- di neka planinska vas pri Slov. Bistri- ci. — Kakor smo opozorjeni, da se vpra- šanje vodovoda ne bo dalo rešiti radi že zgoraj omenjene kanalizacije, ki je bila v rimskih časih vzorna. Sledeči vodovoda se še najdejo. — Na- jemnine pa so tako vzorne, da se na nje moramo v prihodnji številki ozreti.

— Most se principijelno ne sme čistiti, ker ustva ja blato, po. nešano z raznimi odpadki betonsko pod. l. ago. „Predrago“ plačani mestni delavci delajo — krizo. — V mesnem kopalšču tudi manika termometer in — ura. Garderobe se naj ločijo po spolih. Pišejo nam še o jav- nih straniščih o klavnici, o starih, zna- nokje nakupljenih avtobusih, o elektri- ki, o tujskem prometu in drugih tujih grehah, ki jih je več kot 9. Na te se povrnemo ob priliki in polagoma, da ne bo preveč razburjenja naenkrat. Izgo- vor s krizo je silno jalov in kot tak ne drži. Delati je treba in ne obupava- ti ter se spuščati v letargično spanje radi sugerirane „krize“. Pijunite vro- ke, zavijajte rokave, napnite mišice in možgane, pa bo zločesta hidra „krize“ od vaše energije sama crknila!

MARIBOR in oko. iške občine. — (K vprašanju priključitve). — Prav „o- kupacijske“ težnje so se lotile gospodar-jev mariborske mestne občine. Postra- ni smo opazovali ta pokret in bi nas mnogo ne brigal, ako bi ne dobili po- bude od naših naročnikov iz Studen- cev, Pobrežja, Tezna in Krčevine. Na- ponosno zagotavljanje mesta, da je da- lo oko. i. c. i. gospodarske in kulturne do- brine nam pišejo skoro soglasno: Te- zno ima na svojem teritoriju mestni vodovod, elektriko plačuje za 75 para dražje, kakor meščani. V kulturnem po- gledu pa je občina Tezno med prvimi. Kaj sta na humanitarnem, kulturnem in gospodarskem polju storila učitelj Luknar in dolgoletni blagajnik ter pod- župan Joško Šabedar se pač najbolje pozna pri vzorni občinski upravi tezen- ske občine. Pobrežani pravijo, da bi obljubljeni most zvezal še bolj ide- alno Pobrežje z mestom. Občina je močno aktivna in te rezerve dišijo go- spodom na rotovžu. Oni so razumeli

zgraditi s 7 milijoni dolga d. agoceno ko- pališče na otoku, kamor se hodijo prati in zabavat samo meščani. — Pro- menadna pot za Dravo je bila seveda tudi bolj nujna, kakor mestna tržnica, za katero so svojčas Pobrežani že ponu- jali denarno pomoč. — Cesta na po- kopaljšče se po. eti nikdar ne škropi, v ostalih letnih časih pa se ne oškrbuje, četudi mestni avtobus isto kviri. Elek- trične ure je vsak že plačal, mesto pa še terja vedno. — Poštne razmere pa so na. avnost obupne. Čemu govorijo za priključitev, je jasno: Prebivalstvu, ki je revno naprtiti večje doklade, porabiš aktivno premoženje občine za pasiva že dolgo let zavoženega gospodarstva. — Krčevina se podobno izraža in bo svoje stališče še bolj natančno precizirala v prihodnji številki, takisto tudi Studenci, ki bi bili kot proletarski center zaradi večjih dajatev v sedanjih težkih d. n. e. h. silno udarjeni. — Reš- je pa tudi. l. a. razna društva, ki imajo svoj sedež v centru mesta Maribora nad- legujejo okolico s svojimi beračijami in nikdar ne odidejo praznih rok. O tem še ni izgovorjena zadnja beseda! —

PTUJ. — (Nov zanimiv izum Ptuj- čana). V rubriki „Gospodarski vestnik“ najde te tozadevno notico. Izum, ki prav za prav ni izum, ampak popravljen procedura kuhanja je nov izhod za ko- ristno v. p. o. rabo zakonito preganjene stru- pene šmarnice. —

PTUJ. — (Tečaj za vezenje). — V času, ko so tudi ženske nezaposlene tes- kot take tudi radi raznih skrbi bridko občutijo krizo, se jim nudi sijajna prilika zaslužka in tudi dela za lastno opre- mo. V Ptujju se je v dvorani gostilne „pri pošti“ otvoril 11 dnevni tečaj za rešje no brzo. vezenje s posebnim paten- tiranim ročnim strojem. Pouk je nazoren in izredno lahek, izdatki pa so prav ne- verjetno nizki, ker znašajo za 14 dnevni pouk v tečaju, za ročni stroj s 3 igla- mi, krtačko in pripravo za uvlačenje samo 100 dinarjev. V pouk se lah- ko vstopi vsak dan od 7. ure zjutraj do 8. ure zvečer. Zares izredna prilika za vse, ki imajo smisla za lepo umetno ve- zenino. Več na lepakih! —

KARLOVEC. — (Uspeh slovenske- ga „Nurmija“ na hrvaških tleh!) Biv- ši član SK Primorje, sedaj član HASK-a 20-letni Slavko Gregorc, rodom iz Kam- nika je rešil problem brezposelnosti s tem, da si je kot tekač na 100 km dolgi progi priporil naslov rekorderja; kajti progo Zagreb-Karlovac in nazaj je brez odmora pretekel v času 9 ur in 13 mi- nut, kar pomeni svetovni rekord. Prav značilno je, da o tem izrednem uspehu, ki se zdi skoro neverjeten, niso ostali slovenski časopisi, ki sicer o špor- tu pretirano izčrpno poročajo, imeli ni- ti 2 vrsti prostora. Slika slovenskega „Nurmija“ je v našem uredništvu na vpogled. — Kontrolo njegovega teka je obavilo prav številno nadzorstvo na avtomobilih, motociklih in kolesih. —

STANDARD OIL COMP.

OF JUGOSLAVIJA

Skladišče in zastopstvo R. TONEJC (prej HELLER)

PTUJ

Auto-olja, auto-bencin, olje za traktorje in poljedelske stroje, petrolej, kolo- maže in druga mazila.

Prevozi s tovornim avtom!

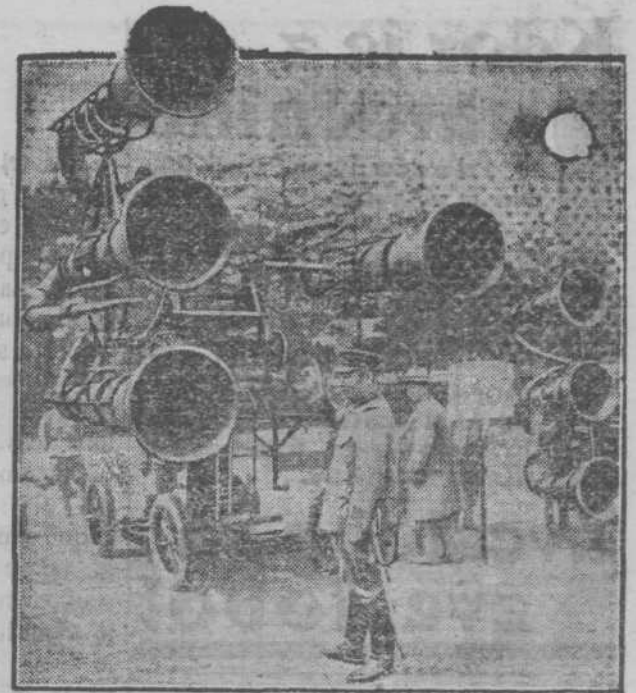
Svetovne znamenitosti v slikah.

Brat japonskega cesarja vežba novince.

Zemljevid japonsko-kitajskega bojišča.

Slušala, ki na kitajsko-japonskem bojišču javljajo iz velike razdalje prihod sovražnih letal.

Julij Dravin:

Velikonočna želja.

(Ob sliki Vasilija Vereščagina: „Vojna vojni!“)

Nad poljem pustim č nih
krokarjev krdelo
zagnalo krak peklen-ki je
v hijen tuljenje;
fošanj človeških piramida
pa se penje
v nebo kot gora, ki nosila
je Razpelo...

O mojster! Dušo našo kaže
tvoje deło.
Mi vsi: Obsojeni
v proklitstvo in trpljenje
želimo bratom vsem po
Abelu — usmiljenje...
Prisega stroga dviga
pod nebo se smelo.

„Prisegamo pri vseh
grobovih: Vojno vojni!
„kulturi“ tisočletij
z delom maščevanje!
Osvetimo z ljubeznijo
vse te lobanje!“

K prisegi sveti dviga
vsak dve roki znojni;
prisega z nami naša
domovina širna:
vesoljni svet, milijonov
mrtili bratov truma ve na —

Iipse Ego:

Vera v Vstajenje.

(Goriška fronta, na Velikonoč I. 1915)

V procesijan Vstajenja vsepovsod
po mestih, selih mile domovine
ves zbit in skrušn stopa moj teptani rod
in molji nemo, da vstajenja zor zasine...

Veliki mojster zasejal besed
ljubezni v naša srca je teptana;
bandera plameneča sredi bed
od Njega v naša polja so poslana...

O narod moj, ves zbičan in teptan,
ozri se Nanj, v simbol življenja!
Veruj, da On, ki bil zaničevan
povede tudi tebe v zor Vstajenja!...

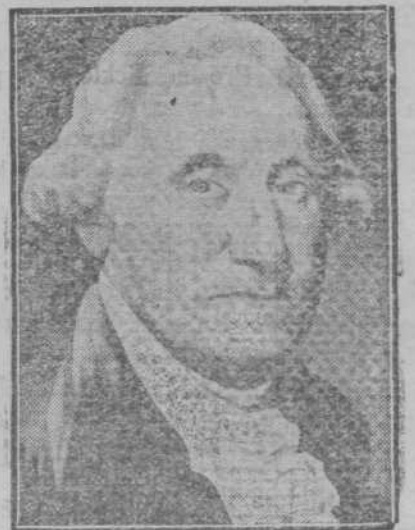
Anton Mohor — Maribor:
Vstal boš Kriste!

Zemlja trudna vsa vzdihuje,
mraz jo siska vedno huje;
rešiti jo silnih spoa
solnce gre na nebosklon.

Zimski naši vsi zaspanci
z gor, hribov in pa poljanci
dramiti se začnejo,
ker želodci predejo.

V srcih pičk je hrepenenje,
močno zbuja se želenje
zbrati drugov si družic,
vkup na lov potem mušic.

Ti, o človek, pa v brezupju,
do'gov zdaj podlegaš strupu...
Vstal boš, Kriste, tudi Ti,
daj nam nad za boljše dni!

Jerij Washington,

prvi predsednik Zedinjenih držav Se-
verne Amerike, rojen 22. februarja 1732.
Letos s'avi'jo po vsem svetu 200-letnico
njegovega rojstva. — Mož je po končni
zmagi nad Angleži izvojeval samostoj-
nost U. S. A. —

Anton Stražar:

„Zvestoba za zvestobo“.

Kar so prerokovali v dolgih zim-
skih večerih naši stari očanci na top-
lih zapečkih zvedavi mladini, to je pri-
šlo! V gru'ah so stali tiste zadnje dni
meseca julija 1914 ga ljudje vsi razbur-
jeni pred lepaki, govorečimi — o spfo-
ni mobilizaciji...

Na večer istega usodnega dne a je
zamišljeno koračil skozi Škocijansko
vas Slavčev Janko; šel je k svojem
dekletu — Jeklenovčevi Katici „jema-
ti od ljubice slovo“... Zelo tesno mu
je postalo pri srcu, ko je zaslišal čisto
v obližju svoje tovarše prepevajoče
čisto narodno:

Oblaki so rufeci —
kaj nek' pomenijo? —
Da vsi ta mladi fantje, —
na vojsko pojdejo.

Se bolj tesno pa je sankotu po-
stalo pri srcu, ko so fantje nato zape-
li: Adijo, pa zdrava ostani!
Podaj mi še enkrat roko. —
Na me pa nikar ne pozabi. —
če ravno drug ženit tvoj bo!

Pečelini na vasi so že zlavraj od-
peli, na nebesnem svodu tam za Lini-
beško goro se je že pojavila zarja
ko sta se Janko in Katica šele poslovila.
Njuni zadnje besede so bile:

„Janko, naj te povsod spremlja
božje varstvo, — ostani mi zvest pa
misli na me!“

„Katica, saj vem, da mi ti osta-
neš zvesta — z Bogom!“

Še enkrat sta si mlada zaljubljen-
ca stisnila tesno roki. Janko je nato od-
hajal...

Do'go je Katica še gledala za od-
hajajočim in si otirala solzice, skriti
biserni dokaz ljubeče duše...

Dobrih sedem mesecev pozneje. Je-
klenovčeva Katica je s tresočo roko
odpirala vojno pismo; bila je razburja-
na, kajti že po naslovni pišavi je spoz-
nala, da to ni pisava njenega fanta.

Čitala je:

Spoštovana gospodična!

Sporočam Vam, da sva bila z „Vā-
šim fantom“ najboljša prijatelja. Prešli
nekaj dnevi, ko smo se umaknili Ru-
som, je bil Vaš Janko zelo ranjen; na-
ši sani eji ga niso pobrali — — ali je
ostal v snegu, ali pa so ga Rusi odvedli
v uje-ništvo... Po pišem po njegovem
naročilu, ker sva se tako zgovorila.

Pa upanja ne izgubite!

Pozdravlja Vas nepoznana
Valentin Gorišek, četovodja

Katici še je zdelo, da se udira
pod njo zemlja... Pismo ji je padlo
iz tresočih rok, — onesvestila se je...
Šele po dolgem trudu se je domačim
posrečilo, da so jo zdramili.

Minulo je leto, minul sta dve, tret-
je, četrto, peto in pričelo se je že šest
a od Jankota ni bilo še nobenega gla-
su. Pa kljub temu ni Jeklenovčeva
Katica obupala. Med tem časom so jo
že večkrat prigovarjali domači, naj se
poroči, vselej je odločno odgovorila:

„Čakala bom svojega Jankota, ker
sem mu obljubila zvestobo! — Ako
se na tem svetu ne snideva, se bova
pa na onem, — jaz vem, da je tudi
on meni zvest!“

Tako je prišla svečana „Vel. sobo-
ta“ v 1920 tem!

Katica je bila ravno kraj hiše, ko
začuje kar iznenada pesmico:

Ko fantič iz vojske dam p'le,
Oja pride!
Ze dekle na pragu stoji!

Ali je resnica, ali se ji sanja?...
Da, resnica je! Po glasu in po vsim je
spoznala — njun Janko tako zželjeni
Janko se je vrnil v njen objem...
Poina veselja mu je nite a nasproti;
brez vseh nadaljnih besedi sta se pre-
srečna človeka ob svidenju objela in
poljubila.

Velikonočni zvonovi so zapeč ve-
ličastno Alelujo Vstajenja. Katičino zve-
sto srce je po tesnobni Kalvariji 6 let
doži elo vstajenje, ker je trdno ve-
ovala v zvestobo svojega fanta, na ka-
terega vrnitev je neomajno upala v
svoji čisti ljubezni. — Slavčev Janko,
fant od fare je v kruti tujni, po nji
skušnjav za m'ado kri istotako pretrpeč
Kalvarijo in je bila njegova Katica —
Okvir njegovih teženj in hrepenenj...
Od m'adeniča je postal izkušen mož, ki
je videl svet, gledal smrti in hudiču ne-
ustrašeno v obraz... Doživljeno je
vstajenje njegovih nad: Po kratkih ce-
remoniyah sta se Janko in Katica vze-
kmalu po Veliki noči leta vrnitev. —
Zavidljiva je njih zakonska sreča. Na
vrtno lopo sredi zelenja in cvetja, go-
jenega od zvestih Katičinih rok pa je
Janko naslikal za marsikaterega obis-
kova'ca zagoneten napis, katerega o-
vija bršljan: „Zvestoba za zve-
stobo!“

Kdor je z naročnino

v zaostanku, naj isto tako j poravna, da si s tem zasigura redno dostavljanje lista in omogoči njega redno izhajanje, kajti neodvisna »NARODNA SLOGA« se mora vzdrževati izključno le z lastnimi sredstvi in s podporo neodvisnih plemenitnikov.

Zvestoba za zvestobo!

Meh za smeh.

„Moj mož gre vsako nedeljo dopoldne za dve uri na sprehod.“

„Moj je tudi hodil, sedaj pa imamo vino doma!“

Jožek: Prosim steklenico piva za dedeka!

Krčmar: Črno ali belo?

Jožek: Vseeno, on je tako kratkoviden.

MAČE.

Polanec: No kaj Vi Korpek več ne kadite? Pa ste prej vendar kadili Menda ste bo'ani?

Korpek: Ah kaj bo'an! Oženil sem se!

MAČE.

„Ali ste že doživeli kako železniško nesrečo?“

„Da! Bilo je nekoč v predoru, ko sem poljubil očeta, namesto njegovo hčer!“

Mlad zakonski par je dobil nekega dne anonimno dvoje gledaliških vstopnic. Zraven je bil listek: „Uganita od koga?“

Zvečer gresta v gledališče in ko se vrneta najdeta stanovanje izopano. Na mizi pa je ležal listek: „Sedaj vešta od koga!“

„No Janezek, kako se ti dopade nova sestrica?“

„Že! Toda mi bi potrebovali celo kopico drugih, bolj potrebnih stvari!“

„Katera vodna moč je najmočnejša?“

„Ženske solze, gospod profesor!“

Tipografski vajenec

(učenec za tiskarsko obrt) se sprejme takoj pod sledečimi pogoji: 1. Zahteva se nadarjenost, marljivost, poslušnost in veselje do dela. 2. Z odličnim uspehom dovršena meščanska šola, ali vsaj 3. razredi gimnazije. 3. biti ne sme starejši od 15 let. Na oglas se opozarjajo pošteni stariši, ki želijo svojemu otoku lepo bodočnost. Reflektanti naj se osebno predstavijo v spremstvu svojih roditeljev pri načelniku „Ptujске tiskarne“.

„Čuk“ prinese prav mastne stvari po Veliki noči, ker so za post premastne.

GOSPODARSKI VESTNIK

(Urejuje Konrad Žnuderl — Maribor.)

V tej rubriki bomo odslej prinašali važne gospodarske vesti, ki zanimajo umnega ekonomista oz. sploh kmetovalca. Ob tej priliki opozarjamo na zanimiv članek našega sotrudnika polkovnika in zgodovinarja g. Davorina Žunkoviča „Kmetje spametujte se!“ (Glej 2. stran!) Pripravljen članek o delu kmeta po zimi je moral izostati, ker smo tik pred veliko delovno sezono v pomladi. — Priobčujemo naslednje kratke vesti: Za naše vinogradnike se je v Narodni skupščini toplo zavzel nar. posl. g. Jakob Zemljič, povdarjajoč bedno stanje vinogradnikov ter dosegel črtanje trošarine na vino in 20 odst. znižanje zemljiškega davka. Obširno je govoril o težavah obmejnega prometa in dobil zagotovljeno pomoč. —

Nov izhod iz krize. Malokate i kmetova'ec ve, da je žgana šmarnica boljša od vsakega špirta ker vsebuje metilni alkohol, ki je strupenejši od navadnega alkohola. Mehaničar Vinko Simonič, v Ptuj, ki se peča s vsakovrstnimi izumi je z daljšo proceduro dosegel šmarnično žganje, ki ima dvakrat večjo gorilno moč, kakor navaden špirit. —

POSLEDICE krize v Ameriki. Popularni industrijec Ford tudi odpušča veliko število delavcev. Tako je prišlo v Fordovih tovarnah v Dearboru do velikih demonstracij. Več tisoč nezaposlenih delavcev je navalilo na tovarno. Boj med policijo in demonstranti je trajal

dve uri. Ranjenih je bilo 65 oseb, 4 osebe pa ubite. Delavci izjavljajo, da niso imeli namena poškodovati tovarno, marveč so se hoteli le pogajati s tovarno glede pomoči nezaposlenim. —

NOV DENAR DOBIMO. Še ta mesec prične novčarnica v Beogradu tiskati nove 1000 dinarske bankovce, ki se potem izmenjajo za sedanje. Banka izda tudi bankovce po 50 Din. Sedanji bankovci po 10 Din se vzamejo iz prometa ter se bodo zamenjali s kovanimi novci po 10 in 20 Din. —

UVOZ RUSKIH JAJC je avstrijska vlada na zahtevo agrarcev prepovedala, ker radi izredno nizke cene ogrožajo domačo trgovino z jajci. Cena ruskih jajc, pošlavljenih na avstrijski trg, je 50 par za komad. —

VINO IN RAK. — Francoski statistiki so ugotovili, da se deli vsa Francija glede na oboletost in umrljivost za rakom na dva ločena dela, ki se popolnoma krijeta z vinskimi in nevinskimi pokrajinami. V departmajih, kjer se pije in stalno pije vino, je rak le malo znan in nevaren. Dočim je drugod dosti bolj razširjen. Iz tega sklepajo sedaj, da mora biti pitje vina v neki neposredni zvezi z rakom. Zato pa naj božja kapljica ne bo več v krizi! —

O LOVOPUSTU V DRAVSKI banovini pričbujemo prihodnjč daljši članek, ki bo trajne važnosti tako za kmete, kakor za lovce iz mesta. —

Slavo Šline — Maribor:

Velikonočni zvon doni . . .

Velikonočni zvon doni, vsajenje Krista oznanjuje; življenje zmago spet s'avi — vesoljstvo vse ga čuje.

Velikonočni zvon doni — prebujaj, venča se narava, dehti zelenje, cvetje, trava in zopet ptičji zbor žgoli.

Velikonočni zvon doni — sirove no blaga čustva vzbujaj: da smrti je srta govori, a žitje večno! — Aleluja!

Anton Mohor — Maribor:

Dolga zima.

Štiri vrane so sedele vrhu breze v gozdu bele. Dolgokljunka tam se ziblje in tako te ti ugib'je.

„ne'ga bil je že dosti, mi preseda'jo vsi postji, kma u bo Velika noč, „M ja je naj eča tuga, a ta zima noče proč.“ pravi v vrhu vranka d uga, „sem se mislila ženiti, v goste vse vas povabiti. Črno epec me je ljubil, me ne'ako že za'nubil, a si je premislil zdaj, sneg je kriv za zgubljen raj.“ Tretja dremlje nič ne reče, preveč v srce to jo peče. Odletela je četrta, tako bi'a je potrta.

S. A. SLAPNIČAR (Peteršič)

trgovina z galanterijo, papirjem in z razno drobnarijo, želi vsem svojim cenjenim odjemalcem vse lo Alelujo! —

Milivoj Mohor — Maribor:

Spomladanska.

(To je pesmica našega najmlajšega sotrudnika, ki je star komaj 9 let! . . . Uredništvo)

Hva'a Bogu, da odišla ta je huda zima proč, da spomlad je zopet prišla z njo Velika tudi noč.

Zdaj spomladi se je dvignil svež prenežen zvončkov cvet je pogledal in pa rekel: „Krasen res je ta naš svet!“

Plačice iz juga prišle in ozra ja o spomlad; so zapele in želele nam srečnejših lepših nad.

Sodnik: „Takšen majhen prepirček, bi pač lahko sami med seboj poravnali in ne bi trebalo nadlegovati sodnje!“

Stranka: „Saj to smo že dvakrat poiskušali, pa nas je vsakokrat pučjala policija.“

POVERJENIKI (zaupniki) za varovanje „Narodne Sloge“ se iščejo Pogoji: Bi i morajo pismeni, t.j. popolnoma večči slovenskega jezika v govoru in pisavi in stanovati v kraju, kjer je sedež pošte. Kdor ima zanimanje za ta posel, naj prečita tozadevni poziv med dopisi na 3. strani in se osebno ali pismeno javi naši upravi čimprej, da sprejme primerna navodila. Stvar je izredno resna in važna ter predvideva za pridne ljudi tudi primeren zaslužek. Predpogoj je poštenje in volja do dela. — Zgovorni in prepričevalno govoreči ljudje imajo stalno delo in uspehe! —

Pohorski:

Kmetu velikonočni pozdrav.

O brat moj! Ti iz plodne zemlje trudni brati! Pozdravljen tisočkrat, stoletij ti trpin! pozdravljen brat moj, bedne majke bedni sin! O vs'ani, da domovju dvigneš va zaklad. Poznam po močnih tvojih rokah, moj brat — in pogled ostri tvoj mi je spomin z davnin — in prsi tvoje kakor skala so s planin, v njih spi svobode idealne večni glad!

Ko družno, brat moj, z volom v solncu se potiš, obliva mrko čelo tvojih trudov znoj, takrat moj brat se mi kot kerub silni zdiš, ki kliče brate vse v svobode sveti boj . . .

Jaz čakam, da na Vshodu znamenje vzari — in pojdem s tabo in darujem svojo kri . . .

SOCIJALNO OGLEDALO. Delavec nam piše z okorno in žuljevo roko: „Vsi časopisi pišejo o krizi, ki se pozna ne-le na mizi delavčevi, ampak tudi v avtoremizi špekulanta — Vnebovpijoči so plameni, ki so požrli kavo v Braziliji, volno v Ameriki, žito v Avstraliji. Poleg velikega magacina žita so našli sestradanega zmrznjenca. Razdelitev je krivična, nekaj gnjilega je v načinu rezanja kruha: Enemu trikrat p' eveč, drugemu petkrat premalo. — Pretepi, razuzdanost, vese'ice, ponočnjaštvo, poboji — vse to niso izrastki nevolje, porojene v krizi, ampak nemali vzroki, ki inajo svoje avtorje v — zapravljevcih . . . Komaj je človek izlezel iz jaja, brez eksistence je — pa se ženi: Otroci spravljajo o troke na svet in s tem pomnožujejo krizo. . . — Revež ima največ otrok, ker je veren in se ni učil rafiniranih — detomo ov. Blede i na, slabokrvna deca naj bo naša bodočnost? „Kriza“, kakor so jo pravilno imenovali, da je nezakonski otrok Napuha in Sebičnosti pa bi modrim ljudem, katerim je poverjeno vodstvo množic morala biti šola, visoka šola s predmeti: „naše napake“, „vzroki moje bede“, „pogreški uprave“, „delavska pravica“ — „pravilna razdelitev“, „dobiček in zguba na kmetijah“, „meščanska morala“ itd. — In za Velikonoč se mi bedni med bednejšimi brati omejimo v vsem! Vprijorimo srčno demonstracijo v spominu na brezkrušne legije preklinjajočih očetov, jokajočih žen in trepetajočih otročičev na Jesenicah, v Trbovljah, v Senovem, v Kropi, na železnicah in drugod — s tem, da sejemo tolažbo v razrvana srca in zbičane duše. Povejmo grozno, da bo slišal ves svet: „Sami smo krivi svojega položaja, ker milijoni trpinov ne poznajo tiste solidarnosti, vzajemnosti in sloge, kakor jo razumejo kapitalisti v trustih in kartelih! Vkup vboga gmajna! —

Č E M U V T U J I N O ?

Ako res ne najdete pri domačem trgovcu
svojemu okusu ustrežajočega blaga,
oglasite se pri

„Tekstil bazarju“

Poleg zadovoljstva Vam bodo prihranjeni
potni stroški!

IVAN TRPIN

Maribor VETRINJSKA UL. 15.

Strazar:

Zatajeni sin.

Pripoved iz časa tlačanstva.
(Stirinajsto nadaljevanje).

Pa tudi Eleonorino odpuščanje ni pomirilo Gottfrieda. Še bolj otožen je bil od onega časa, ko je njegova soproga vedela za njegovo skrivnost. To pa je tako porazno vplivalo na blago gospo, da je tudi ona postajala vedno bolj molčeča in otožna. Ta srčna bolest je pa tudi začela pogubno vplivati na njeno itak že zrahlijano zdravje.

Najhujši udarec usode pa je še moral slediti!

Njen tako ljubljeni desetletni sinček se je nekega dne, kot dostikrat igral ob ribnjaku in občudoval ribice, ki so švigale sem in tje. Dečko je bil pri svojem opazovanju tako zamišljen, da se ni niti zavedal, kako se je sede pomikal vedno bolj proti vodi. Naposled pa mu je še ob vlažni travi spodrsnilo in fantek je padel v ribnjak. Grajski logar je kar v obleki skočil ponj. Posrečilo se mu je sicer dečka vloviti, vendar je bilo že prepozno. Vsi poizkusi, da bi ga oživel, so bili zamanj.

Ne samo grajski ljudje, temveč tudi tlačani so radi nesreče žalovali. Gottfried se je hotel iz obupa usmrtiti, vendar je to nakano preprečila njegova, tudi do smrti potrta soproga.

Ta hudi udarec je porazno vplival na že itak rahlo zdravje Eleonoro.

Komaj pčele tri mesce za tem je tudi ona sledila svojemu ljubljenuemu sinčku v večnost.

Ta dva udarca usode sta Gottfrieda popolnoma potrla. Šele po smrti Eleonorini je spoznal, kako dobro, blago dušo je izgubil. Bil je ob vse: Dobra, blaga soproga ga je zapustila in šla v večnost za sinom edincem, ki bi bil naslednik grajskega rodu.

Oni mladostni greh z nesrečno Miciko mu je bil vedno v mislih in vedno in vedno se je še spominjal onih Micikinih besedi, katere mu je govorila tisto jutro po vsiljeni prisegi v gozdu, ko mu je preteče rekla: „Storila bom tudi to; — pa vedite Gottfried, da ravno ta vsiljena prisega se bo prej ali slej maščevala nad vami, — ali pa mogoče nad celim našim rodom...“ —

Kot običajno, so se tudi kmalu po Eleonorini smrti začeli oglašati Gottfriedovi ožji prijatelji, da bi ga ženili, a on ni hotel o tem ničesar slišati.

Tako je na Reberskem gradu namesto veselja zavladala mrtvaška puščoba. Bližnjih in tudi daljnih prijateljev ni bilo več na obiske. Kaj bi pa tudi hodil? Če je kdo prišel, je bil pač pogoščen, a Gottfried se je kar odstranil.

Minulo je tako več let. Vsi ljudje so ngibali, komu neki bo čudaški graščak zapustil vso svojo imovino. Našli so se celo ljudje, ki so govorili, da reberski graščak ni pri pravi pameti. Vsega je imel v izobilju, pa je živel bolj puščobno in samotarsko kot najrevnejši tlačan.

Še bolj potrj pa je postal Gottfried, ko je zvedel, da je njegov in Micikin sin Peterček izginil kar nenadno z doma.

Odnehal ni preje, dokler si ni bil na jasnem.

Izsledil mu ga je — kakor znano — „grbasti Lukež“, ki je končal na veji. Od onega časa pa ni imel več miru; vedno in vedno je bil v skrbeh, kdaj bodo prihrumeli nanj grozni rokovnjači, katere bo vodil — njegov lastni zatajeni sin.

V tako mučnih skrbeh je živel nad tri leta. Kar naenkrat pa je zvedel, da se je Peterček znova povrnil k svoji materi. Po dolgih, dolgih letih je bil Gottfried enkrat dobre volje, pa tudi takoj je odločno sklenil, da ga obišče, pa naj se zgodi, karkoli.

Neko jesensko jutro je zajezdil svojega vranca in jezdil proti Zahribu.

Ko je tako jezdil ob bistrem potoku, ga je iz zamišljenosti predramilo petje, spremljano na citre. Gottfried je ustavil konja, pa poslušal znanega pevca — godca Drnulčka, ki je pal o no tako pretresljivo pesmico, katero je njegova rajna Eleonora tako rada poslušala.

Solze so mu rosile lice, ko je poslušal Drnulčka, ki je pel:

Kaj je tebi Urška mlada —
Da si tko žalostna?...
Al' te boli glav'ca tvoja —
Al' te trese mrzlica?...
Men' ne boli glav'ca moja —
Jn' me ne trese mrzlica
Men' boli srce moje —

kjer sem umorila sinčka —

Oj sinčka nedolžnega!...

Beričji so to zvedeli —

Hitro Urško so vzeli —

Pa jo djali v hud' „arest“ —

Skoz' leto ino dan —

Imela je uboga Urška ta „arest“ strašan

Ob' let pa mašnik Urško obišče. —

De — ta strašni greh ji zbrise —

Prav tožljivo ji govori:

„Priprav se na smrt ti Urška ti!“

Predno so mladi Urški glavce — vzeli

Vsi ljudje so solze v očeh imli —

Predno Urška smrt je stila —

Tko je govorila:

„Ve dekleta prehitro ljubezni se ne

udaje

De tko svoj'ga mlad'ga življenja ne

skončajte!

Pa tudi ne pozabite:

Za nesrečno Urško kaj molite

oj le molite“...

—:—

Še dolgo potem, ko je Drnulček že odpel to pretresljivo pesmico, je stal Gottfried na mestu. Misli je na Miciko in svojo nepozabno blago Eleonoro...

Šele nato, ko je čul znani pastirski rog pasturja, ki je gnal živino na pašo, se je vzdramil iz svojih težkih mislih in odjezdil dalje...

Prijezdil je v Zahrib! Sree mu je burno tolklo, ko je med drugimi hišami zagledal Micikino domovje. Zelo pomči je jezdil. Dospel je že čisto v obližje Micikinega domovja! Pa kaj zatre! Proti njemu prihaja njegova nekdanja Micika v družbi krepkega postavnega fanta, a poleg njega pa mlado brhko dekle... Vsi so praznično oblečeni.

Močno razburjeni Gottfried je prijezdil tlo te družine!

Kajpak sta se Mička in Gottfried takoj spoznala; niti eden niti drug ni vedel, akko bi prišel z besedo na danj — vsled tako nenadnega srečanja

Naposled prva spregovori Micika v največje začudenje Gottfriedovo z najbolj prijaznim glasom, polnim usmiljenja:

„Bog daj dober dan gospod Gottfried! Kam ste pa namenjeni?“

„Pozdravljena Micika! Ravno do tebe.“

Znova je nastal za par hipov molk, katerega pa je prekinil Gottfried:

„Micika, kam si pa ti namenjena in sploh vi vsi skupaj“??

Na to vprašanje je Micika trenotno omolknila, a nato odgovorila:

„Gospod Gottfried, tudi mi smo se namenili vas obiskat, sedaj je najbolje, da gremo prvo kar na moj dom; kaj smo še čisto v obližju.“

„Micika! Micika! Kdo je ta fant, kdo?... Ali je, ali ni?“

„Gottfried, jel jel moj in vaš sin je, ali ga nisem dobro oskrbovala?“

Kot 20 letni mladinič, tako hitro skoči ob teli Micikinih besedah graščak raz konja. Brez vseh pomislekov stopi izredno vesel k Peterčku, ga objame in skoraj ihte govori: „Ne žali me več, moj ljubi nesrečni od mene — zatajeni sin! Zadosi gorja moram zato trpeti. — Oh, koliko sem trpel, ljubi moj Peterček!...“

Sedaj upam, da bo vsega tega konec.

Ta nenadni prizor je kajpak zelo presenetil postavnega fanta. Šele čez čas je zamogel spregovoriti: „Oče, moj oče! Ako vam s nem tako reči, naj bode naj bode pozabljeno vse, kar je že minulo.“ —

Brez vseh nadaljnih besedi sta se nato objela in poljubljala v prvič — oče in sin! Mička in Peterčkova nevesta Angelica pa sta stali ob strani, ter si brisali solze od nepopisnega veselja in radosti... —

Ko sta se že enkrat umirila oče in sin, pa še vpraša vrazdošče in graščak: „Peterček, moj ljubi Peterček, kdo pa je ta deklica?“

„Oče, to pa je moja nevesta! Kajne, da je vam povšeči?“

„Peterček, že'im, ti vso srečo pri tem dekletu; slišal sem že nekaj o tem. Sedaj pa pojdimo naprej, na tvoje matere dom, — pozneje pa tudi na moj grad.“

Hvala Bogu! Dočakal sem v svojem življenju en srečen dan. —

Vem, da ga nisem vreden, ali skušal bom vse popraviti, kar je le v moji moči.“

Vsi srečni in zadovoljni so v lepem jesenskem jutru šli na Micikin dom. Na tej kratki poti je Gottfried tudi povedal, iz katerega nagiba se je napočil v Zahrib: Da bo namreč — Peterček dedič vsega njegovega imanja. Angelič se je vse skupaj zdelo kot bi bje to samo lene sanje, a ne resnica.

(Nadalejevanje prihodnjic)

Ptujčani in drugi, čemu se vozite mimo Maribora v tujino?

GRAND MAGAZIN CONFECTION

T R G O V S K I D O M

Ako res ne najdete za svoj okus primerne zaloge manufakturnega blaga doma in „morate“ v tujino, vstevite se v Mariboru! — S tem si bode te prihranili stroške za potni list, železnico in razočaranje ter bode te v sedanjih težkih časih poceni kupili najboljše blago le v

**„Trgovskem domu“
I. PREGRAD
MARIBOR
Aleksandrova c. 25**

kokoške, purje, gosje, račje naravno, s strojem očiščeno in čehano, dobavlja v vsaki množini

E. VAJDA, Čakovec

Dalje, kupuje ista trrdka vedno vsako množino perutnine in divjačine.

Konec tarnanja o krizi v prašičereji!

Ceno prašičem odločuje:

Previdna reja, t. j., da se zredijo in ne obolijo!

To dosežete, ako dodenete k krmi vsaj dvakrat tedensko oblastveno preizkušeni

„MASTELIN“

ki se dobi v vseh trgovinah po Din 3.— in 6.—.

Kjer tega ni, pišite na glavno zalogo **A. KOSEC — Maribor, Tezno.**

V Ptujju se dobi „Mastelin“ v trgovini

ARTENJAK & SCHOSTERITSCH.

Tivar-obleke

samoprodaja

V. RIBIČ — PTUJ

Obilno trgatav in sladkejše grozdje

dosežete z uporabo

NITROFOSKALA Ruše.

Ptujčani, ki po poslu prihajate v Maribor ne zamudite obiskati staroznano gostilno

„Plzenski dvor“

kjer se Vam poleg bogate izbere vin nudijo vsakovrstna jedila po najnižji ceni.

A. SENICA

restavracija in kavarna „Plzenski dvor“
TATENBACHOVA ULICA
(na Glavnega trga proti „Narodnemu domu“).

MED

ajdovec, domači pridelek
dobite kg po 15 din. pri

Franc Kajnc

menjalnica

BUDINA-PTUJ

Neveste - pozor!

Dobrostoječ samski obrtnik, solidnega življenja želi v svrhu ženitve resnega znanja z nevesto, ki ima primeren premoženje. Vdove brez otrok niso izključene. Samo resne ponudbe s sliko je poslati na Upravo pod naslovom „VELIKONOCNA SREČA“

PTUJSKA TISKARNA

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v Ptujju

Merkantilna tiskarna
Knjigotiskarna Stereotipija
Knjigoveznica

IZDELUJE: Vsakovrstne tiskovine, uradne, društvene in zasebne, časopise, brošure, knjige ter sploh vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela v 10- ali večbarvnem tisku, hitro, okusno in moderano po zelo kulantnih cenah.

Prepričajte se o solidni in točni postrežbi!

M a l i o g l a s i

Ljubiteljem slovenske pesmi!

Naš sotrudnik znani slovenski pesnik — učitelj Anton Mohor ima še nekaj svoje zbirke „Pesmi“ v zalogi. Splošna kritika o tej knjigi, ki ne bi smela manjkati v nobeni knjižnici je zelo ugodna. Opozarjamo na njo vse pesnikove kolega, društvene knjižnice in zasebnike. Ljena obsežna knjiga stane Din 25.— in se naroča bodisi naravnost pri avtorju učitelju A. Mohorju, v Mariboru — Majstrova ul. 18 ali pa pri upravi „Narodne Sloge“ v Ptujju. —

POLTOVORNI AVTO

tipe FIAT, novejšje znamke z modernim komfortom, zelo dobro ohranjen, porabljen tudi kot zaprto luksuzno vozilo, pripravno za potnike trgovske stroke, izvrstne funkcije se pod roko prav po ceni proda.

Ponudbe je poslati na upravo lista pod šifro „FIAT“.

Žensko dvokolo

se kupi pod roko! Vprašati v Upravi lista.

Postrežnica

poštena, delavna in vestna želi zaposlenja 3 do 4 ure dnevno pri kaki bitelji, uradu, trgovini ali kjerkoli. — Ponudbe na upravo lista pod „Poštena in zanesljiva.“ —

Ko je neki časopis razpisal anketo: „Katera knjiga ti je največ koristila v življenju?“, se je glasil najoriginalnejši odgovor: „Kuhinjska knjiga moje matere in čekovna knjiga mojega očeta!“